

Handschriftliches.

Die Lucianischen Handschriften auf der St. Marcusbibliothek zu Venedig.

(Fortsetzung von Bd. XXI S. 622—631. Vgl. Luciani Codicum Marcianorum lectiones. Berol. apud Weidmannos 1861.)

Dialogi mortuorum.

Ed. Teubn.	Cod. 434.	Cod. 436.
X. c. 1. ἡμῖν	„	ὑμῖν?
ἡμῖν ὡς ὁρᾶτε	„	ὁρᾶται, om. ὡς
ἅμα τοσοῦτοι	τοσοῦτοι ἅμα	
οὕτως	„	οὕτω
δέξαιτο	„	δέξοιτο
μελήσει τὸ ἀπὸ τοῦτου	„	μελήσειτο ἀπο τοῦ δὲ
c. 2. ποιήσωμεν	ποιήσομεν	
ἐς	εἰς	„
ἀπερρίφθων	ἀπερρίφθω	„
προεδρίαν	προεδρίαν ἔχε	
κυβερνήτην ἔχε	om. ἔχε	
c. 3. ὁ ἐπέρραστος	„	om. ὁ
ἐπὶ	„	περὶ
c. 4. ἔτι	„	ἔστι
πάντα	„	πάν
c. 5. τίς ὢν τυγχάνεις	om.	τίς εἶς
c. 6. σὺ δὲ ἀνεκήρυξε	„	om. δὲ ἀνεκήρυξεν εὐεργέτην δή- λοτον
c. 8. ὁ ἐπὶ ἀπόθου	καὶ ἐπὶ κατάθου	„
κενοδοξίαν	„	καινοδοξίαν
ἡδυπάθειαν δὲ	om. δὲ	„
καὶ ὄργ. καὶ τρυφήν	καὶ τρ. καὶ ὄργην	„
c. 9. ἀποκέρων	„	ἀποκέρων
ἀνθρωπινώτερος	ἀνθρωπινώτερος γὰρ	ἀνθρωπικώτερος γὰρ
σαυτοῦ	αὐτοῦ	„

Ed. Teubn.	Cod. 434.	Cod. 436.
πολλὰ χρ. αὐτῶ ἐν τῷ βίῳ	πολλὰ ἐν τῷ βίῳ χρ. αὐτῶ	
c. 10. τῶν ἡμεράτων τὴν τοσαύτην ἦν ἄποτίθεμαι	τὴν τῶν ἡμεράτων om. " "	" " om. ἀποτ. ταῦτα
εὐπλοῶμεν	εὐ πάθωμεν	
c. 11. Ὅτι ἀθάνατον ᾧμην κατειλήσας	ᾧμην ἀθάνατον " ὑπὲρ "	ὅτι ἀθάνατον ᾧμην κατειλήσας τι χάρου
c. 12. ἀπὸ χωρίου	" εἰς ἐλθόντες " δαμασιω οὐδεις ὡ Μ.	" om. τὸν " " "
ἐς συνελθόντες τὸν δήτορα Δαμασίω ὡ Μένιππε οὐδεις	om. sed. rec. m. suprascr.	"
c. 13. με πάντως ἀκριβῶς	om. om.	"
XII. ἔμὲ γε ὅσπερ	" " ὅσπερ " om. "	μὲ om. " ἐξεμάθομεν ὀλίγων " τὰ ἀδελφῶ ἀναμετρήσαι "
καταγωνιζόμενος νίκην	om.	om.
c. 3. ὄλεθρον	ὄλεθριον om. ἐς "	κώμην " om. τῆς
ἐς δίαυαν τῆς Ἑλλ.	ἐξραψώδουν ἐδέδετο "	περὶ
ῥαψωδῶν διεδέδετο ὑπὲρ	om.	"
c. 4. ἀποκρίνασθαι ὅς	ὡς καταφοβήσας om.	"
κᾶται φοβήσας	om.	"
τε ἄρχειν ἐσέβαλον ἐς τε Γρ.	ἄρχων εἰσέβαλον εἰς τῷ Γραν.	" " "

Ed. Teubn.	Cod. 434	Cod. 436.
καὶ ὑπ. καὶ σατ. παρὰ	καὶ σατ. καὶ ὑπ. ”	” περὶ
c. 5. ὁ σοφός	σοφὸς ἐκείνος, om. ὁ	”
ἐκείνος	om.	
πρὸς τὸ χ.	ἐς τὸ χ.	”
τοῦτο μέρος ὃν τάγαθου	τούτου μέρους ὄντος ἀγαθοῦ	”
ἐς τ. π.	om. ἐς	”
αὐτοῦ	om.	”
τῆς σοφίας	τῆς σοφίας αὐτοῦ	”
c. 6. οἶσθα — ἐπεὶ	”	om.
γὰρ σοι	γὰρ τί σοι	”
ἐνταῦθά γε	”	om. γε
σύ δὲ	”	om.
χανδὸν	”	σύ χανδὸν
πίε	om.	”
οὕτως	οὕτω	”
παύση	ἂν παύσαιο	”
καὶ γὰρ	καὶ γὰρ καὶ	”
διασπᾶσαντο	διασπᾶσαντό σε	”
ἀμύνηντό σε	om. σε	”
αὐτούς	εἰς αὐτούς	”
σύ ταύτην	ταύτην σύ	”
XIV. c. 1. υἱὸς εἶναι	om. εἶναι	om. υἱὸς
ἐτεθνήκεις	τεθνήκεις	”
Οὐδ’ — εἰμι	om.	”
ὡς	om.	”
ἐς	εἰς	”
οἰόμενος εἶναι	εἶναι οἰόμενος	”
τί	πῶς	”
παρέχειν	παρασχεῖν	”
οὐ τοῦτο	om.	”
κατεπλάγησάν με	με κατεπλάγησαν	”
ἐκράτουν	”	ἐκράτουν
c. 2. δὲ	”	γε
συγε	om. γε	”
πελλάρια	πελιτῖδια	”
Θετταλίην	Θετταλίην	”
ἢ καὶ	om. ἢ	om. καὶ
καὶ Περσῶν	”	om.
ἐς χ.	εἰς χ.	”
τὸ τόξουμα	om. τὸ	”
c. 3. Ἄλλ’ οἱ	ἀλλ’ οὐ	ἀλλὰ
καὶ οἱ	οὐδὲ	”
τι ἔργον	”	τὸ ἔργον
διαστήσας	διασπᾶσας	”
Ἑλληνας δὲ	ἄλλους δὲ	om. δὲ
ἴσως	”	om.
ὅπως	πῶς	”
δορατίω	”	δόρατι

	Ed. Teubn.	Cod. 434.	Cod. 436.
c. 4.	καὶ τὴν ὑπ' ἔλευθ. τὰ τῶν ν. γάμους τοιούτους γάμῶν ἀκουσας	om. καὶ om. ὑπ' ,, τοσοῦτους γαμῶν γάμους ,,	,, ,, om. τὰ γαμ. τοιούτων γαμῶν om.
c 5.	καθαλέσθαι οἴομαι εἶναι τοιούτον τοῦ πολέμου ἤ ὁ Ἀμ. λειποψυχοῦντα σωμάτων ἀπάντων τοῦτο ὁ χρήσιμον ἐφης πολύ ἀφῆρει ἔδοκει	καθάλλεσθαι εἶναι οἴομαι τοιούτο om. om. ,, ἀποψύχοντα ἀπάντων τῶν σωμάτων τὸ χρήσιμον ὁ ἔφης ,, πολύ σε ἀφῆρητο om.	om. οἴομαι ,, ,, ,, om. ὁ ,, ,, ,, ,, ,, ,,
c. 6.	οὐδ' ἑτέρου υἱὸς Ἀμ. καὶ οὐκ συνήσῃ	οὐδ' ἑτέρου Ἀμ. υἱὸς om. καὶ συνῆς c. rasura in η	οὐδ' ἑτέρου ,, ,, συνήσεις
XV. c. 1.	ἐπάρουρος ὧν τινι τῶν ἀκλήρων εἶη αὐτοῦ ἐν τῇ Φθ. πολυ- χροῖον	,, ,, ,, ,, ἑαυτοῦ πολυχ. ἐν τῇ Φθ.	om. τισι τῶν ἀκλ. ἐπάρουρος ὧν τινι εἶη ,, om. πολυχρόνιον
c. 2.	οἱ ἄνω ἄψωδῆσουσι ἰσηγορία	,, ,, ,,	εἰ ἄνω ἄψωδῆσασι ἰσημοῖρια
c. 3.	ὄρας ὠδε οἶμαι δέξαιτο εἰ τις αὐτοὺς ἀνα- πέμψειε ἄβιοις	,, οἶδε ,, ,, ,, om. καὶ	,, ,, δέξαιτο οἶμαι εἰ τις ἤθελε αὐτοὺς ἀνα- πέμψειν ὁμοίως ,,
c. 4.	καὶ σὺ	om. καὶ	,,
XVI. c. 1.	σοι θεῶ αὐτὸς μὲν γὰρ ἐν τῷ οὐρανῷ καλλίσφρον δ' εἰδωλον καὶ — εἶναι ἢ εἰκῶν	,, ,, om. γὰρ om. τῷ ,, δὲ εἰδωλον ,, ,,	σε θεόν ,, ,, καλλίσφρον ,, om. om. ἢ
c. 2.	τῷ Πλούτωνι παρ- έδωκεν	παρέδωκεν τῷ Πλ. έδωκεν	om. τῷ

Ed. Teubn.	Cod. 434.	Cod. 436.
τοίνυν	μὲν	”
τοιούτῳ τι	”	om.
ὁ Αἰακὸς ὦν	ὦν ὁ Αἰακὸς	”
οὐ διέγνω	οὐκ ἔγνω	”
παρεδέξατο	ἔδέξατο	”
ὑποβολ. Ἡρ. παρ- ὄντα	Ἡρ. ὑποβ. ὄντα	”
ἔψκειν	”	ἔψκει
καὶ σὺ	om. καὶ	”
εἶ	om.	”
c. 3. ἔς ἑμέ	”	εἰς ἑμέ
τόξον	”	ξύλον
τεθνηκώς	τεθνεώς	”
ἀτὰρ	ἀλλὰ γὰρ	”
συνῆς	”	λάσ
τὸν βίον	τῶ βίῳ	συνησ (sic)
ἔπει	ἔπειδῆ	”
ἔς ἄδου	εἰς ἄδου	”
ἀποκρίνασθαι	ἀποκρίνεσθαι	”
οὕτως	ἔξепίτηδες	”
ἔρεσχηλοῦντα	ἔρεσχηλοῦντα	”
ἔκεινο	”	ἔκείνου
πᾶν	”	πᾶρ? ut videtur παρών
c. 4. ὥστε ἔλ.	ὥστ' ἔλ.	”
οὐκ ἔστι	οὐκέτι	”
μαθεῖν τοῦτο	τοῦτο μαθεῖν	”
εἰ μὴ	εἰ μὴ τις	”
ἱπποκένταυρός τις	om. τις	”
ἔς ἔν	εἰς ἔν	”
οὕτω	οὕτως	”
τί τὸ κωλύον ἔστι	τί κωλύει	”
παρὰ	”	περὶ
c. 5. Ἡρακλέα	”	Ἡρακλήν
εἰ	εἰ μὲν	”
τὸ εἶδωλον	om. τὸ	”
ἔλύθη	ἔνοι τη (sic)	”
γενόμενον	”	γεγεννημένον
ταῦτα δὴ γίνεται	ταῦτα ἤδη γεγένηται	δὴ ταῦτα γίνεται
δὴ πατέρα	om.	”
τὸν τρίτον	τὸν τρίτον πατέρα	”
θρασὺς εἶ καὶ σο-	θρασὺς καὶ σοφιστής εἶ	”
φιστής	”	”
μετ' ἄθ.	”	μετὰ ἄθ.
νεκρῶν ἀνδρῶν	τῶν νεκρῶν, om. ἀνδρῶν	”
συνῶν	σύνεστιν	”
καταγελῶ	καταγελῶν	”

(S. f.)

Julius Sommerbrodt.